

Hesekiel 4

Septuaginta (LXX)

1 καὶ σύ νιέ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ πλίνθον καὶ θήσεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου καὶ διαγράψεις ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν
ιερουσαλημ

2 καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περιοχὴν καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν προμαχῶνας καὶ περιβαλεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα καὶ δώσεις
ἐπ' αὐτὴν παρεμβολὰς καὶ τάξεις τὰς βελοστάσεις κύκλῳ

3 καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῷ τήγανον σιδηροῦν καὶ θήσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηροῦν ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς πόλεως καὶ
έτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτὴν καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ καὶ συγκλείσεις αὐτὴν σημεῖόν ἔστιν τοῦτο τοῖς υἱοῖς
ισραὴλ

4 καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερὸν καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου ισραὴλ ἐπ' αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν
τῶν ἡμερῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατόν ἀς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν

5 καὶ ἐγὼ δέδωκά σοι τὰς δύο ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας
τοῦ οἴκου ισραὴλ

6 καὶ συντελέσεις ταῦτα πάντα καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιὸν καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου ιουδα
τεσσαράκοντα ἡμέρας ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν τέθεικά σοι

7 καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν ιερουσαλημ ἔτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις καὶ προφητεύσεις
ἐπ' αὐτήν

8 καὶ ἐγὼ ἵδού δέδωκα ἐπὶ σὲ δεσμούς καὶ μὴ στραφῆς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου ἔως οὗ συντελεσθῶσιν
αἱ ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου

9 καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῷ πυροὺς καὶ κριθὰς καὶ κύαμον καὶ φακὸν καὶ κέγχρον καὶ ὅλυραν καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἐν
δοτράκινον καὶ ποιήσεις αὐτὰ σαυτῷ εἰς ἄρτους καὶ κατ' ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ἀς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τοῦ πλευροῦ σου
ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεσαι αὐτά

10 καὶ τὸ βρῶμά σου ὃ φάγεσαι ἐν σταθμῷ εἴκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν ἀπὸ καιροῦ ἔως καιροῦ φάγεσαι αὐτά

11 καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίεσαι τὸ ἔκτον τοῦ ιν ἀπὸ καιροῦ ἔως καιροῦ πίεσαι

12 καὶ ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι αὐτά ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρύψεις αὐτὰ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν

13 καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ ισραὴλ οὔτως φάγονται οἱ υἱοὶ ισραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν

14 καὶ εἶπα μηδαμῶς κύριε θεὲ τοῦ ισραὴλ ἵδού ἡ ψυχή μου οὐ μεμίανται ἐν ἀκαθαρσίᾳ καὶ θνητιμαῖον καὶ θηριάλωτον
οὐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου ἔως τοῦ νῦν οὐδὲ εἰσελήλυθεν εἰς τὸ στόμα μου πᾶν κρέας ἔωλον

15 καὶ εἶπεν πρός με ἵδού δέδωκά σοι βόλβιτα βιῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων καὶ ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου
ἐπ' αὐτῶν

16 καὶ εἶπεν πρός με νίè ἀνθρώπου ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω στήριγμα ἄρτου ἐν ιερουσαλημ καὶ φάγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ καὶ ἐν ἐνδείᾳ καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ καὶ ἐν ἀφανισμῷ πίονται

17 ὅπως ἐνδεεῖς γένωνται ἄρτου καὶ ὕδατος καὶ ἀφανισθήσεται ἀνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ τακήσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν